

ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษา พื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

ธีรศักดิ์ ลีละพัฒนา¹และอัษฎา กล้าหาญ²

อาจารย์สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม¹

นักศึกษาลัทธิปริญาตรีสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม²

atsadaklahan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด 2) เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน 5 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม พบปัญหาต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 3 สาเหตุ ได้แก่ 1) สาเหตุการกระทำความผิดของเด็ก พบว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพทางด้านครอบครัวนั้น มีอิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กและเยาวชน 2) ปัญหาด้านการปฏิบัติงานพบว่ากฎหมายให้สิทธิและความคุ้มครองกับเด็กและเยาวชนมากเกินไปและมีขั้นตอนยุ่งยากมากเป็นพิเศษ 3) ปัญหาด้านบุคลากร พบว่าปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านกฎหมาย

2. แนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม จะต้องประกอบด้วยสถาบันครอบครัว ควรต้องให้ความรักความอบอุ่น ไม่ปล่อยให้ปะละเลยเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย คอยสังเกตพฤติกรรมเมื่อเห็นว่ามีพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงไปในทางที่ผิด ก็ต้องให้คำปรึกษาแนะนำและชี้ให้เห็นถึงบทลงโทษทางกฎหมายที่จะได้รับ หากว่าได้กระทำความผิดและควรแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมแก่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนและแก้ไขบทลงโทษให้เด็ดขาด จนเด็กและเยาวชนเกรงกลัวต่อผลที่จะได้รับหากว่าตนได้กระทำความผิดและไม่กล้าที่จะกระทำความผิดซ้ำอีก

คำสำคัญ : การกระทำความผิด, เด็กและผู้เยาว์และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

Problems of police officers performance in cases involving juvenile crimes. Study the area responsible for the Muang Nakhon Pathom Police Station

Theerasak Lelapattana¹ and Atsada Klahan²

Undergraduate program students¹

Lecturer in law Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhon Pathom Rajabhat University²

atsadaklahan@gmail.com

Abstract

This research has purposes: 1) 1) to study the problems

Subject research "Problems in the performance of police officers related to juvenile crimes. Study the area responsible for the Muang Nakhon Pathom Police Station "with the objective 1) to study the problem Barriers to performing duties of the police in connection with juvenile crimes 2) To study solutions to problems in performing duties of police officers in connection with juvenile cases. Study the area of responsibility of Muang Nakhon Pathom Police Station This research is a qualitative research.

The sample used in this research was 5 police officers directly involved in the data collection. The instrument for data collection was interview form.

1. Problems in the performance of police officers in the case of juvenile offenses. To study problems and obstacles in performing duties of police officers in connection with juvenile crimes Studied the area of responsibility for Phuthon Muang Nakhon Pathom Police Station, found various problems divided into 3 causes: 1) The cause of the offense of the child was found in the social environment and the state of the family Influence the behavior of children and young people 2) Performance problems found that the law gave too many rights and protection to children and youth and a particularly difficult process 3) Personnel problems It was found that there was a lack of personnel with legal knowledge and experience.

2. Guidelines for solving problems in performing duties of police officers in connection with juvenile cases Study the area responsible for Phuthon Police Station, Mueang Nakhon Pathom must consist of family institutions Should give love and warmth Do not neglect children and youth who are in the age of being easily misled keep an eye on behavior when you see that there is a risk of misuse It must give advice and point out the legal penalties that will be received. If you have committed an offense and should amend the law to suit the offense of children and youth and fix the punishment completely Until children and youth are afraid of the consequences if they have committed an offense and do not dare to repeat it.

Keywords: Offense, Children and minor ,police officers

บทนำ

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินคดีเยาวชนและครอบครัว โดยมุ่งคุ้มครองสิทธิ สวัสดิภาพและวิธีปฏิบัติต่อเด็ก เยาวชน สตรี และบุคคลในครอบครัวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ นอกจากนี้ยังมีการประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีเยาวชนและครอบครัวอีกหลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เป็นต้น หลักการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชนนั้น ต้องคำนึงถึงการคุ้มครองเด็ก สวัสดิภาพและอนาคตของเด็กหรือเยาวชนโดยการแก้ไข บำบัด และฟื้นฟูเป็นหลัก

ปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาที่ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญ ซึ่งนับวันปัญหาของเด็กและเยาวชนมีความรุนแรงและขยายวงกว้างมากยิ่งขึ้นเนื่องจากปัญหาทางด้านครอบครัว สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม ปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาหนึ่งที่กำลังสร้างปัญหาให้กับสังคมในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาการลักทรัพย์ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการก่ออาชญากรรม หรือการขับรถจักรยานยนต์ประลองความเร็ว บนถนนสาธารณะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเดือนร้อนรำคาญแก่สังคมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตำรวจเป็นหน่วยงานแรกที่ทำหน้าที่ของกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน แต่การจับกุมดำเนินคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนแต่ละครั้งไม่ใช่เรื่องที่ทำได้ง่าย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องพบกับปัญหาในการทำงานเกี่ยวกับการใช้กฎหมายให้ถูกต้องในแต่ละกระบวนการตั้งแต่การจับกุม การสอบสวน การฟ้องคดีซึ่งแต่ละขั้นตอนจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หากดำเนินการมาไม่ถูกต้องย่อมขัดกับหลักกฎหมาย ดังนั้น ในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจึงต้องใช้ความระมัดระวัง จากกรณีดังกล่าวการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ประสบปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อกฎหมายเป็นสำคัญเนื่องจากความไม่ชัดเจนของกฎหมายและความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของผู้ปฏิบัติงานและจำนวนปริมาณคดีเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งปัจจุบันได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาคู่คุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินคดีเยาวชนและครอบครัวโดยมุ่งคุ้มครองสิทธิ สวัสดิภาพและวิธีปฏิบัติต่อเด็ก จึงทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องใช้ความรอบคอบเป็นสำคัญ เพื่อมิให้เกิดปัญหาที่จะกระทบถึงสิทธิ เสรีภาพ ของเด็กและเยาวชน หากผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชา ไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลข้าราชการตำรวจในสังกัด โดยปล่อยให้ทำงานกันเองอย่างไม่มีทิศทาง ไร้การควบคุมให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ขาดการวางแผนที่ดี ย่อมคาดหวังไม่ได้ว่าข้าราชการตำรวจเหล่านั้น จะปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่ตามมาคือความสูญเสียไป เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ได้เติมเต็มความสามารถเกิดการ หย่อนสมรรถภาพ ขาดขวัญและกำลังใจรวมทั้งขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ จึงเป็นปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน พื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม ปัญหาเนื่องมาจากตำรวจไม่สามารถจับกุมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้ทั้งหมด เพราะไม่สามารถถูกต้องร่างกายของเด็กที่กระทำความผิด อีกทั้งไม่สามารถที่จะซักถามได้ต้องรอให้มีผู้ปกครองมาพร้อมกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้

จากปัญหาดังกล่าว นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ถ้าข้าราชการตำรวจปฏิบัติงานได้ไม่เต็มความสามารถ อาจทำให้ผลการปฏิบัติงานนั้นไม่มีประสิทธิภาพ และจะสะท้อนภาพพจน์ของข้าราชการตำรวจทั้งในด้านลบ การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน และแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและแก้ไขการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม ให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชน
กระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้รูปแบบการสัมภาษณ์เจาะลึก
โดยผู้วิจัยมุ่งประเด็นการศึกษาไปที่รูปแบบการจัดการตำบลแบบมีส่วนร่วมของชุมชนอันเกี่ยวกับการยุติข้อพิพาทที่โดดเด่น
เพื่อนำไปสู่การค้นหาแนวทางการมีส่วนร่วมในชุมชนที่มีความเหมาะสมกับบริบทของชุมชนนั้น ๆ ซึ่งมีวิธีในการดำเนินการวิจัย
ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth
Interview)

2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

2.1. กลุ่มประชากรเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลัก ที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview)
ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานีตำรวจภูธรเมือง
นครปฐม

2.2. การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก คือ กลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกแบบ
เจาะจงซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรและตำรวจชั้นประทวน ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีที่เด็กและ
เยาวชนกระทำความผิดและยินดีถ่ายทอดข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ได้แก่
เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยจะเน้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวน เนื่องจาก
เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาโดยตรงเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำ
ความผิด

2.3. พื้นที่การศึกษาวิจัย พื้นที่ใช้ในการทำการวิจัย ได้แก่ พื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้คำถามในการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีการ
สัมภาษณ์แบบเจาะลึกและสัมภาษณ์แบบ face to face ซึ่งคำถามที่สัมภาษณ์จะเป็นประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
โดยคำถามจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศจากนั้นจึงให้ผู้เชี่ยวชาญที่มี
ความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับการจัดการแบบมีส่วนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยใช้วิธีการการถอดถ้อยคำจากการให้สัมภาษณ์แบบคำต่อคำ
จดบันทึก การสังเกตการณ์ และคัดลอกข้อความสำคัญจากเอกสารและบันทึกอย่างละเอียด เพื่อให้การตีความและการกำหนด
ประเด็นที่สำคัญได้อย่างถูกต้องเชื่อถือได้ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (content
analysis) เพื่อกำหนดหัวข้อ/กลุ่มหัวข้อแนวคิดสำคัญ (topic/category) แบบแผนแนวคิดสำคัญอันเป็นแก่นสาระหลัก
(pattern/themes) เพื่อนำไปสู่การตอบคำถามการวิจัย

สรุปรายงานการดำเนินการ พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำข้อมูลไปสรุปและจัดทำารปรับปรุงและพัฒนาต่อไป
และเขียนรายงานผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

1. สาเหตุการกระทำความผิดของเด็ก

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กและเยาวชน ในกรณีที่สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่นั้น เป็นแหล่งรวมของอาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ เป็นการง่ายที่จะถูกชักจูงไปในทางที่ผิดและเด็กและเยาวชนเกิดพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดนั้น

1.2 สภาพทางด้านครอบครัว สถาบันครอบครัวนับเป็นสถาบันแรกที่มีความสำคัญในการพัฒนาความคิดสติปัญญา พบว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดต่อเด็กและเยาวชน หากเด็กและเยาวชนอยู่ในสภาพครอบครัวที่ย่ำแย่ ใช้ความรุนแรงในครอบครัว ไม่ได้ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว เด็กและเยาวชนจะเป็นคนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ใช้ความรุนแรงในการแก้ไข้ปัญหา

2. ปัญหาด้านการปฏิบัติงาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่าปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีหลายกรณี ดังนี้

2.1 กฎหมายให้สิทธิและความคุ้มครองกับเด็กและเยาวชนมากเกินไป

2.2 ในขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีความยุ่งยากมากเป็นพิเศษ ส่งผลให้การปฏิบัติงานในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ล่าช้า

3. ปัญหาด้านบุคลากร

3.1 ในด้านปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องนั้น การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ด้านกฎหมาย หรือมีแต่น้อย ไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน

3.2 มีบุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ แต่ยังคงขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไข้ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญแต่ละท่าน มีความเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่าแนวทางการแก้ไข้ปัญหาเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ต้องประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้ คือ

1. สถาบันครอบครัวควรต้องให้ความรักความอบอุ่น ไม่ปล่อยปละละเลยเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย คอยสังเกตพฤติกรรมเมื่อเห็นว่ามีพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงไปในทางที่ผิด ก็ต้องให้คำปรึกษาแนะนำและชี้ให้เห็นถึงบทลงโทษทางกฎหมายที่จะได้รับหากว่าได้กระทำความผิด

2. ควรต้องแก้ไข้กฎหมายให้เหมาะสมแก่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนและแก้ไข้บทลงโทษให้เด็ดขาดจนเด็กและเยาวชนเกรงกลัวต่อผลที่จะได้รับหากว่าตนได้กระทำความผิดและไม่กล้าที่จะกระทำความผิดซ้ำอีก

สรุปและอภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

1. ปัญหาด้านการปฏิบัติงาน

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ เห็นไปในทางเดียวกันว่าโดยหลักกฎหมายแล้วห้ามมิให้จับกุมเด็กวันแต่เด็กนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าหรือมีหมายจับหรือคำสั่งศาล แต่ในกรณีที่จับกุมเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดให้เป็นไปความกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 66 นั้น และกฎหมายให้สิทธิและความคุ้มครองกับเด็กและเยาวชนมากจนเกินไปและในขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีความยุ่งยากมากเป็นพิเศษ ส่งผลให้การปฏิบัติงานในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านหนึ่ง กล่าวว่า

“... กฎหมายให้สิทธิและความคุ้มครองกับเด็กและเยาวชนมากกว่าผู้ใหญ่ เมื่อเด็กกระทำความผิดกฎหมายมีขั้นตอนมากมายที่คุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน เนื่องจากว่ากฎหมายนั้นมองว่าเด็กและเยาวชนเป็นอนาคตของชาติ เมื่อเด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดลงไปอาจจะกระทำด้วยความตั้งใจ หรือกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อ กฎหมายก็ยิ่งมองว่าเด็กและเยาวชนนั้นสามารถที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมได้ ถ้าได้รับการสั่งสอนที่ดีหรือการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากผู้ปกครองและความช่วยเหลือจากคนในสังคมและกฎหมายยังให้สิทธิคุ้มครองเด็กและเยาวชนอีกหลายๆเรื่อง ซึ่งยุ่งยากกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเฉพาะงานสอบสวนทำให้มีการปล่อยประละเลยเมื่อพบการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนหากเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ใหญ่โตจะส่งผลให้เด็กได้ใจไปกระทำความผิดซ้ำอยู่เรื่อย ๆ จนกระทั่งคิดเป็นนิสัย เพราะว่าเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำความผิดซ้ำอีกนั้นไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษที่มีและบางคนอาจมองเห็นถึงช่องโหว่ของกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนมากจนเกินไป...”

สอดคล้องกับ[2]หลักกฎหมายการจับกุมเด็กและเยาวชน (Arrest) (พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 อ้างถึงใน ปพจนฉีร์ ธีระพันธ์ 2562)

การจับกุมเด็ก (Child Arrest) สำหรับเด็กที่ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 กำหนดห้ามมิให้ดำเนินการจับกุม ยกเว้นว่าการกระทำของเด็กนั้นเป็นการกระทำซึ่งหน้า มีหมายจับ หรือมีคำสั่งของศาลให้จับเด็กผู้นั้น

การจับกุมเยาวชน (Juvenile Arrest) สำหรับการจับกุมเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้นมีหลักเกณฑ์เดียวกับการจับกุมบุคคลในคดีอาญาทั่วไป แม้ว่าบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 จะไม่ห้ามหรือกำหนดมาตรการเฉพาะสำหรับการจับกุมเยาวชน แต่ในทางปฏิบัติ ผู้มีอำนาจตามกฎหมายจะหลีกเลี่ยงการขอออกหมายจับโดยจะดำเนินการด้วยวิธีอื่นแทนก่อน เช่น การออกหมายเรียกหรือติดตามตัวเยาวชนมาโดยให้ผู้ปกครองพามา นอกจากนี้ศาลในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาคำขอออกหมายจับจะพิจารณาอย่างเข้มงวดมากกว่าการออกหมายจับผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ในคดีอาญาทั่วไป

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดของเด็ก

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ เห็นไปในทางเดียวกันว่าการที่เด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดนั้นสาเหตุหลักมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 สภาพแวดล้อมทางสังคม

สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เด็กและเยาวชนนั้นได้อาศัยอยู่รวมทั้งกลุ่มเพื่อนที่เด็กและเยาวชนนั้นได้คบหาสภาพแวดล้อมเช่นว่านั้นเป็นสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยปัญหาการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งการที่เด็กได้กระทำความผิดซ้ำอีกนั้น สืบเนื่องมาจากกรณีที่กฎหมายนั้นมีบทลงโทษที่ไม่เด็ดขาดและให้โอกาสเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนนั้นก็ไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมายที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านหนึ่ง กล่าวว่า

“... ส่วนใหญ่มาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เด็กและเยาวชนนั้นต้องการ เป็นที่ยอมรับของบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน อีกทั้งเด็กและเยาวชนนั้นได้รับค่านิยมที่ผิดๆหรือได้รับอิทธิพลจากการกระทำที่ผิดๆ มาจากบุคคล

เหล่านั้นทำให้เด็กและและเยาวชนเหล่านั้นเกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบการกระทำเหล่านั้นจนนำไปสู่ปัญหาที่เด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดต่าง ๆ อีกทั้งการคบหาเพื่อนฝูงที่กลุ่มเพื่อนฝูงของเด็กและเยาวชนนั้นมีค่านิยมในการประพฤติปฏิบัติตัวไปในทางที่ถูกไม่ควร หรืออาจจะเป็นค่านิยมที่เป็นภัยร้ายแรงที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน จนนำไปสู่การที่กลุ่มเพื่อนฝูงของเด็กและเยาวชนนั้น ได้ทำการชักชวนไปกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งปัญหาครอบครัวที่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนนั้นอาจจะเป็นครอบครัวที่มีปัญหาทางด้านการเงินหรือปัญหาอื่น ๆ ที่กระทบต่อความเป็นอยู่ในครอบครัวทำให้ครอบครัวเหล่านี้เป็นครอบครัวที่มีปัญหาเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น จนนำไปสู่การที่เด็กและเยาวชนเหล่านั้นเกิดพฤติกรรมการประชดชีวิตกับปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวจนเป็นเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดในคดีรูปแบบต่าง ๆ และการที่เด็กและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด ปัญหาสารเสติดนั้นก็ถือว่าเป็นปัญหาระดับประเทศอยู่แล้ว เมื่อเด็กและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสติดทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้เกิดพฤติกรรมการอยากเสพยาต่อ การที่เด็กและเยาวชนเกิดพฤติกรรมการอยากเสพยาต่อ แต่เด็กและเยาวชนเหล่านี้ไม่มีเงินพอที่จะนำไปซื้อสารเสติดเหล่านี้ได้ ทำให้เด็กและและเยาวชนต้องทำทุกวิถีทางในการหาเงินมาซื้อสารเสติด จนนำไปสู่การที่เด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดในคดีลักทรัพย์ เป็นต้น เพื่อที่จะได้นำเงินหรือทรัพย์สินจากการที่ได้ไปลักทรัพย์มานั้น มาซื้อสารเสติดหรือแลกเปลี่ยนกับสารเสติดเหล่านั้น...”

สอดคล้องกับ[4]ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน จากการศึกษาพบว่าสาเหตุของการกระทำผิดนั้น มิได้มีสาเหตุมาจากปัจจัย ประการใดประการหนึ่ง แม้การกระทำผิดอย่างเดี่ยวหรือประเภทเดียวกันก็อาจมีสาเหตุการกระทำผิด ที่แตกต่างกัน ซึ่งมีทฤษฎีในทางสังคมศาสตร์ที่สามารถอธิบายสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ได้แก่ (อ้างถึงใน ใน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงศ์จิรา เจริญชู 2558 หน้า 12-13)

[4] ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการในวัยเด็ก การพิจารณาสาเหตุของการกระทำผิดในอีกด้านหนึ่ง โดยให้ความสำคัญกับความผิดปกติของการพัฒนาการในวัยเด็ก ความผิดปกติดังกล่าวอาจได้แก่ ความบกพร่องในการตอบสนองความต้องการหรือความผิดปกติในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

1) วิลเลียม ฮิลลี (William Healy) ได้ศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดอย่างใกล้ชิด วิธีการศึกษาประวัติย้อนหลังเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจในอดีต โดยมีแนวความคิดพื้นฐานที่ว่า พฤติกรรมกระทำผิดเป็นผลจากการที่เด็กผิดหวังและคับข้องใจ ในความพยายามที่จะตอบสนองแรงขับพื้นฐาน เช่น ความต้องการในความมั่นคงในความสัมพันธ์ทางสังคม ภายในและภายนอกครอบครัว ความต้องการในการยอมรับและความเป็นอิสระจากการดูแล โดยการศึกษาจากตัวอย่างได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่กระทำผิดจะมีปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางบุคลิกภาพมากกว่ากลุ่มที่มีได้กระทำผิด14

2) ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิเคราะห์เชื่อว่ามนุษย์มี สัญชาตญาณของความก้าวร้าว ขาดเหตุผลรุนแรงและชั่วร้าย สัญชาตญาณนี้ถือเป็นแรงขับพื้นฐาน ของพฤติกรรม (id) อย่างไรก็ตามพัฒนาการที่เหมาะสมจะช่วยให้มนุษย์สร้างกลไกควบคุมพฤติกรรม ขึ้นมาในโครงสร้างของจิตใจในอีกสองส่วน คือ ego และ superego¹⁵ หากบุคคลมีความบกพร่อง เกี่ยวกับการพัฒนาการโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับบิดามารดาแล้ว ก็จะส่งผลให้ กลไกการควบคุมไม่สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม สัญชาตญาณความก้าวร้าว จึงปรากฏออกมา เป็นพฤติกรรมการกระทำผิดในรูปแบบต่าง ๆ

ในสภาพสังคมของแต่ละท้องถิ่นนั้นมีปัญหาแตกต่างกันประกอบด้วยปัจจัยหลายๆด้าน โดยส่วนมากแล้วเกิดจากปัญหาพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคคลที่เด็กและเยาวชนใกล้ชิดและอยากเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านหนึ่ง กล่าวว่า

“... สภาพแวดล้อมสังคมมีผลต่อการกระทำความผิด เนื่องจากเด็กและเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงในการกระทำความผิดและมีค่านิยมในการประพฤติปฏิบัติตัวที่อาจเป็นภัยร้ายแรงต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเด็กหรือเยาวชนเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนจึงเกิดเป็นพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ ...”

สอดคล้องกับ[4]ทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of Imitation) ผู้ก่อตั้งแนวความคิด นี้ คือ การ์เบรียล ทาร์ด (Gabriel Tard) มองว่าพฤติกรรมเลียนแบบ คือ การเลียนแบบพฤติกรรม และค่านิยมทางสังคม โดยเกิดจากการพบเห็น เรียนรู้ จดจำและนำมาปฏิบัติตาม ด้วยเหตุนี้ทฤษฎีนี้จึงเชื่อว่าอาชญากรก่ออาชญากรรมได้ เพราะเคยรู้เคยเห็นการกระทำที่เป็นอาชญากรรมมาก่อนแล้วเกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมนั้นในเวลาต่อมา แนวคิดพฤติกรรมการเลียนแบบตามทฤษฎีนี้ มักขึ้นอยู่กับสัมพันธ อย่งใกล้ชิดและความถี่ในการติดต่อกันระหว่างบุคคล นอกจากนี้การเลียนแบบของอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นมักมีแนวโน้มที่จะแพร่จากสิ่งที่สูงกว่าไปสู่สิ่งต่ำกว่า เช่น จากผู้นำไปสู่ผู้ ตาม จากคนต้นแบบไปสู่คนที่ศรัทธาในคนต้นแบบนั้น เป็นต้น ดังนั้น หากพิจารณาถึงพฤติกรรมของ เด็กและเยาวชนตามแนวคิดของทฤษฎีนี้ จะพบว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมตัวเพื่อดำเนินคดีนั้น เป็นเด็กและเยาวชนที่มีกรอาศัยอยู่รวมตัวกันเป็นกลุ่มอยู่รวมกันเป็นเวลานาน และมีการติดต่อ ถ่ายทอดพฤติกรรมซึ่งกันและกัน ดังนั้น การควบคุมตัวเด็กและเยาวชนที่เป็นอาชญากรมารวมไว้ในที่เดียวกัน อาจกลายเป็นปัญหาในการนำสู่การประกอบอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนเกิดการลอกเลียนแบบและรับเอาพฤติกรรมไม่ดีจากการอยู่รวมกันได้ง่าย จึงทำให้เกิดปัญหาทั้งด้านปริมาณและความรุนแรงในการทำความผิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.2 สาเหตุทางด้านครอบครัว

ครอบครัวนับเป็นสถาบันแห่งแรกที่มีความสำคัญในการพัฒนา ความคิด สติปัญญา รวมถึงให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชน หากเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการเลี้ยงดูอบรมที่ดีมาจากสถาบันครอบครัวแล้ว จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนนั้นไม่มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจแก้ปัญหา ง่ายต่อการถูกชักจูงไปในทางที่ผิดซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านหนึ่ง กล่าวว่า

“... สาเหตุหลักที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดส่วนมากมาจากปัญหาทางด้านครอบครัว เนื่องจากสภาพปัญหาครอบครัว พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทำงานประจำจนไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรหลาน เมื่อเด็กและเยาวชนเกิดปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันเด็กจึงไม่กล้าปรึกษาปัญหานั้นกับพ่อแม่ผู้ปกครองเพราะขาดความใกล้ชิดและความเข้าใจกัน เด็กจึงเลือกที่จะไปปรึกษาเพื่อนที่สนิทกันซึ่งมีอายุใกล้เคียงกันและมีปัญหาคคล้าย ๆ กัน แต่เด็กนั้นไม่มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง...”

3. ด้านบุคลากร

ในด้านปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนั้น มีปัญหาด้านบุคลากรอยู่หลายด้าน เช่น ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ด้านกฎหมาย หรือมีแต่น้อย ไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน โดยผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ กล่าวว่า

“... การสอบปากคำเด็กต่อหน้าสหวิชาชีพ พนักงานสอบสวนต้องนัดสหวิชาชีพที่สำนักงานอัยการเพื่อมาสอบปากคำเด็ก บางโรงพักต้องใช้เวลาเดินทางพอสมควร การต้องรอคิวในการสอบปากคำเนื่องจากนักจิตวิทยาไม่เพียงพอ ซึ่งจะทำให้พาเด็กไปส่งศาลไม่ทัน ...”

นอกจากปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมายแล้ว แม้มีบุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ แต่ยังคงขาดประสบการณ์ในการทำงาน เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ จับกุมเด็กหรือเยาวชนไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด หรือบางครั้งอาจจะทำเกินกว่าที่กฎหมายให้อำนาจไว้ และนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการดำเนินการสอบสวนมีจำนวนไม่เพียงพอ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศึกษาพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม

สถาบันครอบครัวต้องให้ความใส่ใจไม่ปล่อยละเลยเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย คอยสังเกตพฤติกรรมเมื่อเห็นว่ามีความเสี่ยงไปในทางที่ผิด ก็ต้องให้คำปรึกษาแนะนำไปในทางที่ถูกต้องและชี้ให้เห็นถึงบทลงโทษทางกฎหมายที่จะได้รับ หากว่าได้กระทำความผิด อีกทั้งต้องปลูกฝังค่านิยมจิตสำนึกคุณธรรมจริยธรรมให้รู้จักผิดชอบชั่วดีสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านหนึ่ง กล่าวว่า

“...สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนที่จะปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน เมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหาสถาบันก็ควรจะเป็นที่พึ่งที่ปรึกษาที่แรกที่เด็กและเยาวชนมีความไว้วางใจที่จะนำปัญหา มาปรึกษาปัญหาและหาทางแก้ไขได้อย่างถูกต้อง...”

สอดคล้องกับ[4]ทฤษฎีกระบวนการทางสังคมเชื่อว่า คนไม่ว่าจะเป็นคนเชื้อชาติ ชนชั้น หรือเพศใดก็ตาม ต่างก็มีศักยภาพที่จะเป็นอาชญากรได้ทั้งสิ้น คนจนหรือคนชั้นต่ำมีปัญหาทางเศรษฐกิจสูง ได้รับการดูถูก มีการศึกษาน้อย ครอบครัวแตกสลาย จึงมีโอกาสหรือความสามารถในการก่ออาชญากรรมสูง ในขณะที่ชนชั้นกลางมักมีสังคมที่ดีกว่า ครอบครัวอบอุ่น ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ มีเพื่อนดี เป็นที่ยอมรับของสังคม จึงมีโอกาสหรือความสามารถในการกระทำความผิดน้อย แต่อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าชนชั้นกลางหรือกลุ่มที่มีความพร้อมจะไม่กระทำความผิดเลย สิ่งนี้จะขึ้นอยู่กับการขัดเกลาทางสังคมเป็นสำคัญ เช่น ชนชั้นกลางมีฐานะดี เลี้ยงลูกแบบตามใจ ไม่ฝึกให้มีความอดทน ต้องการอะไรก็จะได้รับเสมอๆ ก็อาจจะกลายเป็นคนที่มีโอกาสในการกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมได้เช่นกัน เราจะเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งไม่ว่าจะอยู่ในชั้นไหนๆ แต่ถ้าหากได้รับการขัดเกลาไปในทางที่ดีแล้ว เขาก็จะเป็นบุคคลที่มีโอกาสหรือศักยภาพในการกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมต่ำ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relation) เป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทอย่างมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การสื่อสารที่สร้างความเข้าใจภายในครอบครัว การฝึกให้มีวินัยที่ถูกต้อง สามารถกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวได้ทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น หากเด็กได้รับการอบรมอย่างถูกต้องจากครอบครัว เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะประพฤติตนไปในทางที่ได้รับการอบรม การที่เด็กมาจากครอบครัวแล้ว เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะประพฤติตนไปในแนวทางที่ได้รับการอบรม การที่เด็กมาจากครอบครัวที่แตกแยก (Broken Home) ก็ได้แปลว่าเด็กคนนั้นจะต้องกลายเป็นเด็กกระทำความผิด เพราะหากพ่อ-แม่คนใดคนหนึ่งสามารถทำหน้าที่ของตนและชดเชยส่วนที่ขาดหายไปของเด็กได้ จนเด็กรู้สึกว่าได้ขาดอะไร และรู้สึกว่าการปฏิบัติทุกอย่าง นักอาชญาวิทยาบางคนมองว่าหากเด็กไม่ได้รับการชดเชยที่เพียงพอ เพราะพ่อ-แม่ต้องแบกภาระในเรื่องเศรษฐกิจ ไม่มีเวลาให้เด็กอย่างเพียงพอ ทำให้เด็กมีปัญหา จึงหันไปคบเพื่อนซึ่งอาจเป็นเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เกเร เด็กก็จะซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีมาปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่าเด็กที่อยู่กับพ่อ-แม่ที่อยู่เป็นคู่ มีฐานะดี มีเวลาให้เพียงพอ โอกาสที่เด็กจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาก็มีสูง

นอกจากสถาบันครอบครัวยังมีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่เด็กและเยาวชนมากจนเกินไปจนเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษที่กฎหมายกำหนดจึงหันมากระทำความผิดซ้ำอีกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ เห็นไปในทางเดียวกันว่าควรต้องแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมแก่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนและแก้ไขบทลงโทษให้เด็ดขาดจนเด็กและเยาวชนเกรงกลัวต่อผลที่จะได้รับหากว่าตนได้กระทำความผิดและไม่กล้าที่จะกระทำความผิดซ้ำอีกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านหนึ่ง กล่าวไว้ว่า

“... บทลงโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนมากและให้โอกาสแก่เด็กมากเกินไปจนความจำเป็น จนเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษที่กฎหมายกำหนดจนนำมาสู่การที่เด็กและเยาวชนนั้นมากระทำความผิดซ้ำอีก เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกและเกิดประสิทธิภาพในการทำงานที่มากขึ้นจึงเห็นว่าสมควรแก้ไขกฎหมายคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้มีบทลงโทษที่มากขึ้นหรือให้เด็ดขาดตั้งแต่ความผิดครั้งแรกที่เด็กกระทำเพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนมากระทำความผิดซ้ำอีก ...”

สอดคล้องกับ[3]ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ตำรวจผู้รับใช้ชุมชนหมายถึง “หลักการการทำงานของตำรวจซึ่งส่งเสริม สนับสนุน แก่ต้นเหตุ เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน โดยเทคนิคการแก้ต้นเหตุปัญหา ด้วยความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน” เป็นแนวคิดเริ่มต้นจาก เซอร์ โรเบิร์ต พิล ผู้ก่อตั้ง ตำรวจมหานครลอนดอน หรือ สก็อตแลนด์ยาร์ด เจ้าของคำพูดที่ว่า “ตำรวจคือประชาชน ประชาชนคือตำรวจ” (The Police are the public and the public are the police) แนวคิดและหลักการทางงานของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน คือแนวคิดและหลักการทางงานใหม่ของตำรวจเพิ่มเติมจากการทำงานแบบเดิม ที่มุ่งเพียงมีสายตรวจป้องกัน แก้ไขเหตุร้ายและ

สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเท่านั้น ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นการแก้ไขปัญหาเชิงกลยุทธ์เพื่อป้องกันและควบคุมอาชญากรรมและลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ซึ่งมีสาระสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. การขยายขอบเขต หน้าที่ความรับผิดชอบของ งานตำรวจให้ กว้างขวางขึ้น
2. การให้ความสำคัญ อย่างเน้นหนักในการติดต่อสัมพันธ์กัน ระหว่างตำรวจกับประชาชน อย่างใกล้ชิด ลึกซึ้ง สม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดไป
3. การให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาและการป้องกันอาชญากรรม
4. ความพยายามที่จะปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของตำรวจ เพื่อกระจายการให้บริการและการวางแผน

ระดับชุมชน ให้ดีมากยิ่งขึ้น หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ประกอบด้วย หัวข้อใหญ่ๆ 2 ข้อ

ข้อแรก คือ ตำรวจเป็นหุ้นส่วนกับประชาชนเกาะติดพื้นที่อย่างทั่วถึง

ข้อที่สอง คือ ตำรวจนำชุมชนและหน่วยงานอื่นแก้ต้นเหตุอาชญากรรม หรือความไม่เป็นระเบียบในชุมชน หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน 2 ข้อดังกล่าว แยกย่อยได้ 10 หลักการ ดังนี้ (บัญญัติ 10 ประการของ ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน)

1. การนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นแนวคิดหรือกลยุทธ์หลักในการทำงาน (Core Strategy) ที่ตำรวจทุกคนในองค์กรหรือหน่วยตำรวจจะต้องนำไปใช้เป็นหลักในการทำงาน ตั้งแต่หัวหน้าหน่วยหรือผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น จนถึงตำรวจทุกฝ่ายทุกแผนก (ไม่ใช่มีความคิดว่า เฉพาะตำรวจชุดชุมชนมวลชนสัมพันธ์ เท่านั้น ที่ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน แต่พนักงานสอบสวนที่เป็นร้อยเวรสอบสวนหรือตำรวจสายตรวจ ไม่สนใจรับฟังแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมาแจ้งความ) การจะแสดงออกว่าหน่วยตำรวจใดแนวคิดตำรวจผู้รับใช้ชุมชนไปเป็นแนวคิดหลักในการ ทำงานหรือไม่ ให้ดูจากการกำหนดวิสัยทัศน์ ค่านิยมของหน่วยว่า มีการกำหนดแนวคิดหลักในการทำงานร่วมกับประชาชน หรือให้ประชาชนศรัทธา หรือใช้พลังมวลชนมาร่วมแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือไม่ หรือมีนโยบายยุทธศาสตร์ในการนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนทั้ง 10 ข้อนี้ ไปกำหนดหรือนำไปใช้เป็นหลักทำงานหรือไม่ งานตำรวจผู้รับใช้ชุมชนไม่ใช่โครงการชั่วคราวที่หมดเวลา หรือเงินงบประมาณแล้วเลิกทำ เช่น โครงการปราบโจรฤดูแล้ง หรือโครงการนำตำรวจไปทำบุญร่วมกับประชาชนทุกวันพระ เป็นต้น แต่เป็นหลักการทำงานสำคัญที่ต้องทำตลอดไป จึงจะเป็น “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน”

2. การกระจายอำนาจให้ตำรวจปฏิบัติงาน (Decentralized) ตำรวจสายตรวจ หรือตำรวจที่ทำงานสัมผัสกับประชาชน เช่น สายตรวจตำบล หรือตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่จะต้องได้รับการกระจายอำนาจ หรือมีอำนาจในการนำเสนอในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนให้ได้มากที่สุด แนววิธีการทำงานแบบเดิมที่อำนาจการตัดสินใจแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ อยู่ที่ส่วนกลาง เช่นปัจจุบันหน่วยงานตำรวจไทยมอบอำนาจให้หัวหน้าสถานีตำรวจมีอำนาจมากขึ้น กว่าเดิมมาก เช่น การสั่งคดี การปล่อยชั่วคราว การอนุมัติให้ข้าราชการตำรวจเดินทางไปราชการ เป็นต้น

3. การเกาะ ติดพื้นที่ และกระจายความรับผิดชอบให้ตำรวจแต่ละพื้นที่ (Fixed Geographic and Accountability) ในระบบตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ตำรวจทุกคน ไม่ว่าจะสายตรวจจรดยนต์ สายตรวจรถจักรยานยนต์สายตรวจตำบล หรือตำรวจประจำตึกยาม ฝ่ายอำนวยการ หรือผู้บังคับบัญชาทุกระดับต่าง ๆ จะได้รับมอบการกระจายอำนาจให้แบ่งรับผิดชอบพื้นที่ เป็นระยะเวลาสั้น ๆ เช่นจะไม่เปลี่ยนสายตรวจแต่ละผลัดหรือแต่ละเขตบ่อยจนทำให้ตำรวจสายตรวจไม่มีความคุ้นเคยหรือชาวบ้านไม่ “เชื่อใจ” หรือเห็นตำรวจเป็นคนแปลกหน้า โดยควรจัดตำรวจแบบ “เกาะติดพื้นที่” การแบ่งมอบพื้นที่หรือเขตตรวจ ยึดถือชุมชนเป็นหลักมากกว่าสถิติคดี

4. ใช้พลังความร่วมมือของประชาชนและอาสาสมัคร (Volunteers) ในระบบตำรวจผู้รับใช้ชุมชน มุ่งเน้นให้มีการใช้ความร่วมมือจากประชาชน ในรูปของการเป็นอาสาสมัครในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ชุมชนหรือในพื้นที่มีต้นทุนทางสังคม หรือมีการจัดตั้ง หรือมีความเหมาะสม ตำรวจมีหน้าที่ให้ความรู้และสร้างความร่วมมือ กำหนดวิธีการจัดตั้ง เพื่อประชาชนได้มาช่วยเหลืองานป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขความไม่เป็นระเบียบของชุมชนตามความเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ตำรวจมีเวลาไปทำงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอื่นได้มากขึ้น รูปแบบของอาสาสมัครจะต่างไปในแต่ละพื้นที่ ชุมชนบางแห่งอาจจะเป็น

การใช้อาสาสมัครที่มีหน่วยงานอื่นจัดตั้งไว้แล้ว หรือตำรวจจัดตั้งขึ้นเองแล้วแต่ความเหมาะสมของพื้นที่และชุมชนและความพร้อมของสภาพชุมชน เช่น อาสาสมัครตำรวจชุมชน(ตชต.) สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม เขี้ยวเวหา อาสาจราจรตำรวจบ้าน สายตรวจประชาชน สมาชิกกู้ภัย สมาชิกชมรมเพื่อนบ้านเตือนภัย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)และลูกเสือชาวบ้าน เป็นต้น

5. ใช้ผู้สนับสนุน (Enhancer) ในระบบตำรวจชุมชน ตำรวจจะต้องหาความร่วมมือในการสนับสนุนงานตำรวจจากชุมชนและองค์กรปกครองในพื้นที่ ไม่เฉพาะงานหลักคือการป้องกันอาชญากรรม หรือการเป็นอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมเท่านั้น แต่ในระบบตำรวจชุมชน หน่วยตำรวจต้องแสวงหาทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยเหลืองานตำรวจอื่น ๆ เช่น การจัดอาสาสมัครช่วยแจ้งข่าวเว็บไซต์ลามก การให้ประชาชนเป็นอาสาสมัครประชาสัมพันธ์ช่วยเหลือบริการผู้มาแจ้งความที่สถานีตำรวจ การจัดอาสาสมัครช่วยรับโทรศัพท์ที่ศูนย์วิทยุ การจัดอาสาสมัครลงข้อมูลสถิติคดี การจัดคณะกรรมการหาทุนช่วยเหลือเหยื่อ อาชญากรรม และการรับการสนับสนุนงบประมาณจากชุมชนหรือท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลืองานตำรวจในด้านต่าง ๆ

6. การบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาชุมชน (Law Enforcement) งานตำรวจผู้รับใช้ชุมชนยังถือว่าการสืบสวน จับกุมคนร้ายเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน โดยเน้นการจับกุมเพื่อแก้ปัญหาที่ถือเป็นความเดือดร้อนของชุมชนเป็นลำดับแรกสุดและตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความสมดุลระหว่างการบังคับใช้กฎหมายหรือ การจับกุม กับความร่วมมือของชุมชน ในการแก้ไขต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรม หรือความไม่เป็นระเบียบของชุมชน

7. เน้นป้องกันปัญหาอาชญากรรมมากกว่ารอให้เกิดเหตุ (Proactive Crime Prevention) การตำรวจผู้รับใช้ชุมชน มุ่งเน้นในการทำงานเพื่อป้องกันไม่ให้อาชญากรรมเกิดมากกว่าการรอให้อาชญากรรมเกิดแล้ว จึงคิดติดตามจับกุมคนร้ายเพื่อฟ้องศาล กิจกรรมส่วนใหญ่ของตำรวจที่ทราชมกับชุมชน คือสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชนเอง โดยใช้เทคนิคแก้ต้นเหตุปัญหา การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม การจัดระบบเพื่อนบ้านเตือนภัย หรือจัดสายตรวจประชาชน เป็นต้น เพื่อมุ่งเป้าประสงค์ในการลดอาชญากรรมและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

8. ใช้เทคนิคแก้ปัญหา (Problem Solving) ตำรวจ สมาชิกชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ทำงานร่วมกัน เพื่อกำหนด ต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (Scanning) แล้ววิเคราะห์สาเหตุของปัญหา(Analysis) แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา (Response) ดำเนินการแก้ไขปัญหา แล้วประเมินผล (Assessment) เทคนิคในการแก้ปัญหานี้ เป็นการระดมความร่วมมือระหว่างตำรวจกับชุมชน เป็นการคิดแก้ปัญหากรอบความคิดการทำงานแบบเดิมของตำรวจที่ถือว่าการสืบสวนจับกุมคนร้ายได้ก็นับเป็นการบรรลุภารกิจแล้ว แต่ถ้าตำรวจมีแนวคิดและทำงานตามความเชื่อแบบเดิม ปัญหาอาชญากรรมหรือความเดือดร้อนของชุมชนก็จะกลับมาอีก เพราะการจับกุมคนร้ายไม่ใช่การแก้ต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริง การใช้เทคนิคแก้ปัญหาลักษณะนี้ ควรถือเป็นหลักการสำคัญ เพราะที่ผ่านมามีประเทศไทยเคยใช้ชุดชุมชนมวลชนสัมพันธ์เข้าไปสร้างความสัมพันธ์ที่กระหว่างตำรวจกับประชาชนได้แล้ว แต่ไม่ได้นำชุมชนมาระดมความร่วมมือกับตำรวจในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือความเดือดร้อนของชุมชน

9. การเป็นหุ้นส่วนและสร้างร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน (Partnerships) ในระบบตำรวจชุมชน ประชาชนในชุมชนคือหุ้นส่วนของตำรวจ ในการร่วมรับผิดชอบป้องกันอาชญากรรม หรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (ไม่ใช่เป็นปัญหาของตำรวจฝ่ายเดียว) ตำรวจและประชาชนในชุมชนต้องร่วมกันสำรวจปัญหาและความต้องการของ ชุมชนเกี่ยวกับความเดือดร้อน หรือความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมและให้ชุมชนร่วมใช้เทคนิคแก้ปัญหามาเพื่อร่วมแก้ต้นเหตุ ปัญหาความเดือดร้อน จากอาชญากรรมดังกล่าวและตำรวจต้องสร้างร่วมมือหรือเป็นแกนนำในการระดมทรัพยากรความร่วมมือ หรือให้ประชาชนร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อดำเนินกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมได้ด้วยตัวชุมชนเอง

10. ตำรวจต้องบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Integration) ในการบังคับใช้กฎหมายหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันหลายอย่าง โดยเฉพาะการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา (ไม่ใช่เพียงแต่การจับคนร้าย) ตำรวจไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงจะเข้าไปจัดการได้ เช่น หอพักที่เป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นติดยาเสพติด เจ้าหน้าที่พัฒนาสังคมและทรัพยากร

มนุษย์หรือประชาสงเคราะห์ มีหน้าที่ตามกฎหมายโดยตรงในการจัดระเบียบ หรือการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณที่เกิดเหตุชิงทรัพย์หรือข่มขืนเสมอ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การถอนใบอนุญาตให้บุคคลที่มีพฤติกรรมลักเล็กขโมยน้อย มีและใช้อาวุธปืนเป็นอำนาจของนายทะเบียนอาวุธปืน คือนายอำเภอท้องที่ (ต่างจังหวัด) การอนุญาตให้รถเช่าขายสุราตามงานเทศกาลหรืองานรื่นเริงต่าง ๆ ที่เป็นต้นเหตุให้วัยรุ่นซื้อสุราได้ตลอดเวลา นำไปสู่เหตุทราญร่างกาย เป็นอำนาจของสรรพสามิต รถที่หายส่วนมากเป็นรถจักรยานยนต์ใหม่ที่ยังไม่ได้รับป้ายทะเบียนจากหน่วยงานขนส่งทางบกและสถานที่ที่หายมากที่สุดคือตลาดนัด ที่ฝ่ายพาณิชย์จังหวัดมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอนุญาตให้เปิดตลาดนัดได้ ดังนั้นเป็นต้น การจะรู้ว่าหน่วยตำรวจใดเป็น “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” เท่าใด หรือวัดระดับของการนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนไปใช้ หรือวัด “ความเป็นตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” มีเกณฑ์ในการวัดจากการทำงานของตำรวจ 5 ระดับ จากน้อยไปหามาก คือ

1. ตำรวจสนใจชุมชน เฉพาะเวลาประชาชนแจ้งความเท่านั้น
2. ตำรวจแนะนำการป้องกันอาชญากรรมแก่ชุมชน
3. ประชาชนแจ้งข่าวสารแก่ตำรวจเสมอ
4. ตำรวจนำชาวบ้านร่วมคิดร่วมทำแก้ปัญหาชุมชน
5. ชุมชนป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชนเอง โดยตำรวจเป็นแกนสนับสนุน หน่วยงานอื่น ก็เริ่มที่จะเห็น

ความสำคัญของชุมชนและมุ่งส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง เช่น กระทรวงยุติธรรม ได้เริ่มนำหลักการยุติธรรมสมานฉันท์ (Restorative Justice) และการยุติธรรมชุมชน (Community Justice) เป็นต้น มาใช้ในชุมชน ซึ่งล้วนแล้วแต่สอดรับหรือเป็นแนวทางเดียวกับตำรวจผู้รับใช้ชุมชนทั้งสิ้น และหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนนี้ ยังสอดรับกับแนวคิดชุมชนเข้มแข็ง หรือพลังแผ่นดินต่อต้านยาเสพติด หรือแม้กระทั่งแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทุกแนวคิดมีวัตถุประสงค์ ให้ครอบครัว ชุมชนมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นตำรวจก็สามารถที่จะใช้เครือข่ายเหล่านี้เป็นฐานในการทำงานตำรวจผู้รับใช้ชุมชนได้ด้วย ในระบบตำรวจชุมชน ตำรวจต้องบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เป็น “ต้นเหตุ” ทำให้เกิดปัญหาสังคม นำไปสู่อาชญากรรมหรือปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน โดยการจัดระเบียบสังคมให้ดีขึ้น (พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์, 2540 อ้างถึงใน ปราโมทย์ จันทร, 2558)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 เพื่อให้รู้หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจับกุมเด็กและเยาวชนให้เป็นที่ไปตามกฎหมาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน
2. ควรจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และสรรหาคณากรที่มีความรู้ความสามารถและเข้าใจถึงกระบวนการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับประโยชน์สูงสุด
3. ควรให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมากขึ้น และลดกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนลงเนื่องจากกฎหมายเด็กคุ้มครองเด็กและเยาวชนมากเกินไป จนทำให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่

เอกสารอ้างอิง

- [1]ดวงกมล จันทรรัตน์มณี. (2555). การปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชนซึ่งกระทำผิดฐานกระทำความผิด.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนิตินิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย.
- [2]ปพนธีร์ ชีระพันธ์. (2560). รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับทะเบียนประวัติ อาชญากรของเด็กและ
เยาวชน. สงขลา : การวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2560. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ทักษิณ.

- [3]ปราโมทย์ จันท. (2558). แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลบางโพธิ์พวง. รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- [4]พงศ์จิรา เติชชู. (2558). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัญหาการบังคับใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา แก่เด็กและเยาวชน. นนทบุรี : การวิจัยจากกองทุนรัตนโกสินทร์สมโภช 200 ปี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- [5]พิชญ์สินี วงศ์ปราโมทย์. (2557). ปัญหาการตรวจสอบการจับกุมเด็กและเยาวชนตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [6]พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2559. (2559). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 72 ก (22 พฤศจิกายน)
- [7]เลอพร ศุภสร. (2562). การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ : สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต.
- [8]ศุภวัชร เขียวธมา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กในสถานพินิจ :กรณีศึกษาเด็กและเยาวชน ศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา. กรุงเทพฯ : รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรมสถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- [9]เสรี คงยืนยง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของตำรวจบ้านในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- [10]สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2562). ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2562.

ภาษาอังกฤษ

- [11]Merton, R. K. Social Structure and Anomal in Social Theory and Social Structure. New York: Prece, 1966.
- [12]Shaw, Clifford R and Mckay ,Henry D. The Jack Roller. Chicago, IL: University of Chicago Press, 1942
- [13]Sutherland, Edwin H. & Cressey, Donald R. Principles of criminology. Chicago: Lippincott, 1960.